№ 273. Wtorek 27. Listopada 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesiecznie 1 zł. 40 cent. Z poczta kwartalnie 5 zł.; miesiecznie 1 zł. 75 c. w. a

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye sa wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej przyzwolić dar w sumie 3000 zlr. na wsparcie dotkniętych klęską pożaru mieszkańców miasteczka *Tyśmienicy*.

Z c. k. galic. Prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, 25. listopada 1866.

(Ofiary dobroczynne.)

Na wsparcie pogorzelców Kozłowa wpłynęło w drodze składek do c. k. urzędu powiatowego w *Grybowie* 5 zlr. w. a. a do c. k. urzędu powiatowego w *Szczercu* 11 zlr. 77 c. i dary te zostały niezwłocznie odesłane na miejsce przeznaczenia.

Lwów, 25. listopada 1866.

Na wsparcie pogorzelców Kozowy wpłynęło w drodze składek do c. k. urzedu powiatowego w Przemyślu 13 zlr. 57 c. i suma ta została niezwłocznie odesłana na miejsce przeznaczenia.

Lwów, 26. listopada 1866.

Monarchia austryacka.

(Szóste posiedzenie sejmu krajowego z 26. listopada.)

Zagaił posiedzenie Marszałek Książę *Leon Sapieha* o godzinie 11½ przed południem. — Ze strony rzadu c. k. komisarz radzca dworu p. *Possinger*. Obecnych posłów 132.

Po odczytaniu protokołu poprzedniego posiedzenia zabrał głos p. *Lipczyński*, i dowodził przykładami cytowanemi z ostatniej sesyi sejmowej, że rozmaici posłowie zabierali nieraz głos dla polecania Izbie wniesionych przez nich petycyi, i że przeto i jemu powinno było przysłużać to prawo na przeszłem posiedzeniu, gdy Marszałek odmówił mu głosu. Gdy jednak p. Lipczyński nie żądał żadnej w tej mierze poprawki w protokole, tylko wynurzał osobisty żal swój, odwołał się Marszałek do świadectwa Izby, iż nigdy nie odbierał nikomu głosu, jeżli mówił o formie traktowania nie zaś o treści petycyi, i zamknął tem tę widocznie nie miłą dla całej Izby rozprawę.

Sekretarz hr. *Ludwik Wodzicki* postawił wniosek z powodu nieobecności dwóch wybranych sekretarzy sejmowych, mianowicie pp. Zakrzewskiego i Biłousa, ażeby Izba aż do ich przybycia zamianowała dwóch zastępców, gdyż dwóch tylko sekretarzy nie może w żaden sposób podołać przypadającym na nich pracom, a szczególnie dla braku sekretarza umiejącego po rusku nie można było dotąd wytłumaczyć na język ruski i wydrukować protokółów posiedzeń. Poseł *Hubicki* proponował, ażeby Marszałek zaprosił do tego zastępstwa dwóch sekretarzy dawniejszej sesyi, mianowicie pp. Sawczyńskiego i Kulczyckiego, ale później cofnął ten wniosek, a poseł *Zyblikiewicz* zwracał uwagę na to, że tłumaczeniem nie powinni się zajmować sekretarze, lecz urzędnicy Wydziału krajowego. Przy tej sposobności odczytano także interpelacyę posła hr. *Golejewskiego* do Marszałka z powodu nie drukowania dotąd protokółów posiedzeń, co sekretarz p. *Paszkowski* usprawiedliwił wspomnioną właśnie nieobecnością dwóch sekretarzy. A gdy następnie p. hr. *Golejewski* zaprotestował na podstawie §. 8. regulaminu przeciw proponowanemu przez p. Hubickiego zamianowaniu dwóch sekretarzy przez Marszałka, a sekretarz p. *Paszkowski* zrobił uwagę, że nie idzie tu o wybór dwóch nowych sekretarzy, lecz tylko ich zastępców, gdyż nie można unieważniać wyboru dwóch nieobecnych sekretarzy, podał Marszałek wniosek p. hr. Ludwika Wodzickiego pod głosowanie, i Izba przyjęła go większością głosów. Wybór jednak tych zastępców odłożono na koniec posiedzenia.

Dalej oznajmił sekretarz p. Paszkowski, że wniesioną została do Sejmu przez ks. Ustyanowicza petycya gminy Hołeszów w powiecie Żurawno, która uprasza, ażeby tamtejsza kapelania została przeistoczona w parochię, lub żeby należytości cerkiewne nie od gminy lecz z kasy płacono księdzu.

Do laski marszałkowskiej podane zostały trzy następujące wnioski samoistne:

1) Wniosek posła *Rydzowskiego* tej treści:

Ś. p. Pelagia Russanowska przeznaczyła kodycylarnem ostatniej woli rozporządzeniem z daty Kraków 11go czerwca 1855 r. sumę 100.000 fr. czyli 180.000 złotych polskich na założenie domu przytułku dla pięciu inwalidów polskich w Krakowie, jednakże byłe ministeryum stanu reskryptem z dn. 21. marca 1864 L. 1684 odmówiło zezwolenia swojego na zaprowadzenie takiego zakładu.

Gdy w skutek tego spadkobiercy ś. p. Pelagii Russanowskiej wytoczyli proces o unieważnienie powyższego zapisu i pozostawienie powyższej sumy zapisowej w masie spadkowej, przeto w obec możliwego korzystnego dla spadkobierców ś. p. Pelagii Russanowskiej, a możliwego nie korzystnego dla inwalidów polskich rezultatu tego procesu, zachodzi nagła potrzeba podjęcia na nowo tej sprawy w drodze politycznej, ażeby uratować tę fundacyę dla kraju naszego tak pożądaną.

Wysoki Sejm raczy przeto uchwalić: Wydział krajowy zaniesie prośbę do ministeryum stanu a w razie potrzeby do Najjaśniejszego Pana o zezwolenie na założenie domu przytułku dla inwalidów polskich w mieście Krakowie w myśl kodycylarnego ostatniej woli rozporządzenia ś. p. Pelagii Russanowskiej z daty Kraków dn. 11. czerwca 1855 r.

2) Wniosek posła *Dietla* złożony z następujących pięciu ustępów:

Wysoki Sejm uchwali:

I. Wzywa się c. k. Namiestnictwo, ażeby ku rozpowszechnieniu szkół powtarzań, stosownie do istniejących przepisów, wszelkich dołożyło starań.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby na najbliższej kadencyi przedłożył Sejmowi projekt do reorganizacyi seminaryow dla przyszłych nauczycieli szkół ludowych.

III. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby:

a) przedłożył Sejmowi projekt tyczący się uregulowania pensyi nauczycieli szkół ludowych,

b) przedłożył projekt do ustawy emerytualnej dla nauczycieli szkół ludowych.

IV. Wzywa się wys. Namiestnictwo, ażeby drogą właściwą wyjednać raczyło stanowczą i potrzebom kraju odpowiednią reorganizacyę instytutu technicznego w Krakowie.

V. Wzywa się wys. Namiestnictwo, ażeby właściwą drogą wyjednać raczyło komisyę egzaminacyjną dla kandydatów sposobiących się na nauczycieli gimnazyalnych.

3) Wniosek posła *Zyblikiewicza*, który opiewa:

Wysoka Izba raczy uchwalić:

Wejść w układy z c. k. Rządem o odstąpienie na rzecz kraju administracyi lub dzierżawy dóbr publicznych za opłatą wynagrodzenia, któreby dotychczasowemu czystemu dochodowi odpowiadało.

Rozpoznanie wniosku poleca Izba komisyi budżetowej.

Wszystkie te wnioski są dostatecznie poparte, będą więc wydrukowane i rozdane posłom.

P. *Hubicki* jako przewodniczący komisyi petycyjnej oznajmia Izbie, że cztery petycye miast Tarnowa, Rzeszowa, Sambora i Przemyśla o osobny statut miejski, zostały oddane komisyi dla statutów miejskich, a kilka innych petycyi w sprawach katastralnych — komisyi katastralnej.

P. *Hubicki* zdawał również sprawę z dokonanego na przeszłem posiedzeniu wyboru 9ciu członków do komisyi budżetowej. Absolutną większość otrzymało tylko 8 członków, mianowicie: pp. Polanowski, Bocheński, Zyblikiewicz, Kozłowski, Lud. Skrzyński, hr. Russocki, Hausner i ks. Kaczała. Okazała się więc potrzeba wybrania jeszcze jednego członka, co odłożono także na koniec posiedzenia.

Z porządku dziennego przypadła potem dalsza dyskusya nad sprawozdaniem Wydziału krajowego co do ulgi w opłacie podatku domowo-czynszowego, która to dyskusya odroczoną została na przeszłem posiedzeniu z powodu niepewności, czy w Krakowie istotnie potrącany bywa tylko 15% na sarta tecta. Gdy tedy c. k. komisarz uwiadomił teraz Izbę, że na mocy wyraźnego rozporządzenia rządowego istotnie tak się dzieje, przystąpiono bez dalszej dyskusyi wprost do głosowania nad poprawką p. *Koczyńskiego*, wniesioną do drugiego ustępu wniosku Wydziału krajowego, ażeby po wyrazach: w mieście Lwowie — dodane zostały słowa: „i Krakowie“, i Izba przyjęła tę poprawkę, jak również cały drugi ustęp rzeczonego wniosku jednogłośnie. Trzecie jednak czytanie tego wniosku zostało odłożone aż do przetłumaczenia jego na język ruski.

Dalej nastąpiło z porządku dziennego pierwsze czytanie wniosku rządowego względem utworzenia po parafiach katolickich funduszu zapasowego na budynki kościelne, który odczytał sekretarz hr. Lud. Wodzicki. Po sprostowaniu przez c. k. komisarza pomyłki w rzeczonym wniosku, mianowicie, że zamiast „utrzymania“ powinno stać „utworzenia“ zapasowego funduszu, zaproponował p. *Kraiński*, ażeby do tego wniosku, jak również do innych spraw administracyjnych wybraną została osobna komisya administracyjna z 5ciu członków z całego sejmu, który to wniosek Izba poparła; zaś poseł *Rogalski* zaproponował wybór 7 członków, i to 2 obywateli, 2 księży, 2 włościan, a 1 członka z całego sejmu, a Izba poparła także i ten wniosek, tylko poseł Koczyński przemawiał przeciw niemu, oświadczając się za wnioskiem posła Kraińskiego. Gdy jednak p. Kraiński cofnął potem swój wniosek, podał Marszałek wniosek posła *Rogalskiego* pod głosowanie, i Izba przyjęła go większością głosów, tylko proponowany przez niego sposób wy-

boru pozostawił Marszałek jako życzenie wnioskodawcy do woli Izby.

Trzecim przedmiotem porządku dziennego było pierwsze czytanie wniosku p. Smarzewskiego o wolności dzielenia i łączenia posiadłości gruntowych. Po długiej przemowie na poparcie swojego wniosku zaproponował wnioskodawca, azeby Izba wybrała do tego przedmiotu osobną komisyę o 6 członkach z całego sejmu. Natomiast proponował p. *Gniewosz* odesłanie tego wniosku do Wydziału krajowego, a p. *Kabat* do mającej się wybrać komisyi prawniczej, zaś pp. *Bocheński, Demków* i hr. *Alfred Potocki* popierali wniosek p. Smarzewskiego, ostatni tylko z tą różnicą, że zamiast 6 proponował 7 członków, na co zgodził się także p. Smarzewski. Wszystkie wnioski poparła Izba, przy głosowaniu jednak utrzymał się wniosek hr. Alf. Potockiego.

Nakoniec przystąpiono do ostatniego przedmiotu porządku dziennego, to jest do sprawozdania Wydziału krajowego o preliminarzach funduszu krajowego i domestykalnego na rok 1867. Odczytane przez sprawozdawcę p. Kraińskiego sprawozdanie kończy się następującym wnioskiem:

Wydział krajowy przedkładając Wysokiemu Sejmowi preliminarz funduszu krajowego wnosi:

„Wysoki Sejm raczy uchwalić na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w roku 1867 dodatek do podatków stałych z dodatkiem $1/_3$ części, po $15^1/_2$ c. od każdego złotego austryackiego."

Przy przedłożeniu preliminarzy na rok 1867 Wydział krajowy widzi się być zmuszonym do przedstawienia Wysokiemu Sejmowi drugiego wniosku.

Instrukcya dla Wydziału krajowego w §. 10. stanowi: „Sumy na pewną rubrykę budżetem przeznaczone nie mogą być użyte na wydatki innej rubryki."

„Jeżeli kredyt na pewną rubrykę przyzwolony dla przyczyn nadzwyczajnych nie wystarczył, Wydział uzupełni kredyt i usprawiedliwi konieczną tego potrzebę przed najbliższym Sejmem."

Wspomnieliśmy już wyżej, pod jak trudnemi okolicznościami Wydział przystąpić musiał do układu preliminarzy funduszu krajowego; dodać tu musimy, że wiadomość o zapadłem sankcyonowaniu ustawy o drogach otrzymaliśmy dopiero 12go b. m., co było przyczyną, że pierwotnie ułożony preliminarz tego działu musiano w bardzo krótkim czasie przerobić; pospiech przy braku należytych materyałów nie dozwalał wywnioskowania proponowanych kwot z taką akuratnością, którąby zaspokajającą nam podawała rękojmię, izby stawione kwoty, zwłaszcza przy niestałych wydatkach, w praktycznem przeprowadzeniu zamierzonych celów żadnej uledz nie miały zmianie. W początkującej administracyi łatwo zdarzać się mogą wypadki, że w jednej lub drugiej rubryce nieuniknione wydatki wymagać będą wyższej, aniżeli zezwolonej kwoty, podczas gdy w drugich rubrykach okażą się oszczędności. W podobnych wypadkach, ściśle stosując się do powyższych postanowień instrukcyi, Wydział krajowy musiałby dla rubryki, w której okazałby się brak, otworzyć kredyt w zasobach rubryk mających zaoszczędzenie, co prowadziłoby do pomnożenia rachunkowości bez osiągnienia istotnej korzyści, co powoduje Wydział do wniosku:

„Wysoki Sejm raczy wyjątkowo na rok 1867 Wydział krajowy upoważnić do przenoszenia oszczędności jednej rubryki na potrzeby rubryki innej."

Sprawozdanie to zostało uchwałą Izby odesłane do komisyi budżetowej.

Po wyczerpaniu porządku dziennego odbyły się jeszcze następujące wybory: 1) Dwóch zastępców sekretarzy; 2) jednego członka do komisyi budżetowej, i 3) siedmiu członkow do komisyi dla wniosku p. Smarzewskiego, a mianowicie ten ostatni wybór na uchwalony przez Izbę wniosek p. *Bocheńskiego* już podług dawnego sposobu wybierania, mianowicie przez imienne wzywanie posłów do oddawania kartek wotujących; ogłoszenie jednak rezultatu tych wyborów odłożono do następnego posiedzenia.

Przyszłe posiedzenie zapowiedział Marszałek na jutro z następującym porządkiem dziennym: 1) Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o wychowaniu publicznem i wybór potrzebnej do tego komisyi; a 2) Wybór komisyi administracyjnej.

Koniec posiedzenia o godzinie 2. z południa.

Wiedeń, 23. listopada. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) W. C. donosi że Najjaś. Pan udał się wczoraj wieczorem w towarzystwie hr. Königsegg do Reichenau. Cesarzowa Karolina Augusta zwiedzała wczoraj ochronkę małych dzieci na Landstrasse, i opuszczając zakład wyraziła przełożonej swoje zadowolenie.

Pod prezydencyą p. ministra stanu hr. Belcredi odbyła się dziś o godz. 1 w południe rada ministeryalna z udziałem pp. ministrów Beusta, Johna, Larischa i Wüllerstorffa. Minister sprawiedliwości p. Komers nie był obecny dla słabości. Nowo mianowany jenerał komenderujący Czech Fml. książę Montenuovo odjechał wczoraj do Pesztu zkąd dziś udaje się do Hermansztadu.

„Gazeta Wiedeńska" pisze: „Wysłużony c. k. rektor i profesor uniwersytetu w Krakowie Dr. Józef *Brodowicz* ofiarował tamtejszej bibliotece uniwersyteckiej liczny i bogaty zbiór druków, rękopismów, malowideł i rzeźb, za co c. k. ministeryum stanu wyraziło mu podziękowanie."

C. k. fml. baron Paumgartten zeszedł z tego świata dnia 21. listopada w Veray w Szwajcaryi.

Mówiono w Wiedniu, że radzca dworu Dr. Opolcer powołany został telegrafem do Petersburga, z powodu choroby księżniczki Dagmary, świeżo poślubionej małżonki Cesarzewicza następcy tronu, która niebezpiecznie na tyfus zachorowała.

(Sejmy krajowe.)

Zagrzeb, 24. listopada. Na dzisiejszem posiedzeniu sejmu kroackiego prezes ogłosił wybór notaryuszów na poufnem posiedzeniu dokonany, następnie odczytał nazwiska członków sejmu według podziału ich na sekcye.

Praga, 24. listopada. Wybrani zostali do sejmu czeskiego następujący członkowie z kuryi wielkich posiadłości ziemskich: Ferdynand Kinski, Fryderyk Thun, Emil Fürstenberg, Bogusław Chotek, radca ekonomiczny Komers, kanonik Kron. Fuczikowski, hr. Paar. Wszyscy ci wybrani należą do stronnictwa konserwatywnego w kuryi wielkich posiadłości ziemskich.

Czerniowce, 24. listopada. Na dzisiejszem posiedzeniu sejmu bukowińskiego dep. Dr. Fechner motywował wniosek swój względem adresu, zaś dep. baron Petrino wniosek względem przedłużenia kolei żelaznej Lwowsko-czerniowieckiej do Suczawy. Poczem wybrano członków do komisyi dla obu wniosków.

Celowiec, 24. listopada. Na dzisiejszem posiedzeniu sejmu karyntyjskiego dep. Czabusznik odczytał relacye o czynnościach byłego komitetu drogi żelaznej Rudolfa, oraz o rokowaniach z rządem i z koncesyonaryuszami, według którego budowa tej kolei jeszcze w tym roku i w Karyntyi prowadzona będzie. Relacye te przekazano komitetowi z 9 członków. Następnie odczytano sprawozdanie wydziału krajowego, po czem posiedzenie zamknięte zostało.

Inszpruk, 24. listopada. Na posiedzeniu sejmu tyrolskiego z dnia 24. listopada sejm oświadczył, iż nie pociągnie pod swe obrady projekt do prawa o użyciu, skierowaniu i obronie od wód według §. 19. regulaminu krajowego. Następnie sejm po żywych rozprawach przeszedł do porządku dziennego co do wniosku deputowanych z włoskiego Tyrolu względem zmiany niektórych paragrafów regulaminu krajowego i względem wystarania się o osobny wydział sejmowy dla spraw specyalnych Tyrolu włoskiego. Przejście do porządku dziennego uchwalone zostało większością dwóch głosów, 25 przeciwko 23.

Peszt, 23. listopada. Lewica izby deputowanych odbyła wczoraj kilkogodzinną konferencyę, na której postanowiono nająć pierwsze piętro hotelu pod „Palatynem" na osobne zgromadzenia tego stronnictwa. Następnie była mowa o reskrypcie królewskim z dnia 17. listopada. Chociaż rozprawy jeszcze się nie skończyły, to jednak przebieg ich wykazał, że lewica nie chce się wdawać w szczegółowy rozbiór tej części reskryptu, która się do wypracowania podkomisyi 15 mężów odnosi, ponieważ wypracowanie to nie było jeszcze traktowane przez komisyę 67miu, a zatem nie zostało jeszcze przez sejm przyjęte. W dalszym ciągu rozpraw wyrazono także życzenie, żeby podany został Jego Cesarskiej Mości w odpowiedzi na reskrypt nowy adres, z prośbą o całkowite przywrócenie konstytucyi. Niektórzy członkowie konferencyi, wystąpili nawet z oświadczeniem, że komisya 67miu, aż do zupełnego przywrócenia konstytucyi, czynności swe zawiesić powinna.

Na posiedzeniu klubu Deaka w Peszcie z dnia 24go listopada była mowa o reskrypcie królewskim. Deak wykazał w krótkiej mowie, że reskrypt z dwóch stron rozważony być powinien i że te dwie strony ściśle rozróżnić wypada. Ze stanowiska nieprzerwalności prawnej reskrypt ostatni zapowiada więcej niż reskrypt z dnia 3. marca, treść ostatniego reskryptu nie jest jednak zupełnie zadawalniająca, chociaż bowiem w teoryi nieprzerwalność prawną uznaje, jednak jej w praktykę nie wprowadza. „Musimy", mówił Deak," złożyć nowy adres do stóp tronu z prośbą o przywrócenie praw naszych. Druga strona dotycze wypracowania podkomisyi 15 mężów, względem którego Jego Królewska Mość niektóre życzenia wyraził. Izba reprezentantów, jak wiadomo, poleciła komisyi 67miu wypracowanie propozycyi co do spraw wspólnych. Wypracowanie to izbie nie zostało jeszcze złożone, po jego złożeniu izba nie omieszka wziąść pod rozwagę życzenie Jego Królewskiej Mości. Musi to być wyrażone w adresie, który zresztą krótki być powinien." Co do wypracowania komisyi 67miu Deak powiada: „Ponieważ i dziś obstajemy przy naszem zdaniu i nawet po reskrypcie z dnia 3. marca za dobre uznaliśmy wypracować projekt co do spraw wspólnych, dziś więc tem bardziej trzymać się będziem postanowienia izby i pracę naszą dalej prowadzić będziemy."

W tem miejscu odezwał się głos, iż wypracowanie projektu co do spraw wewnętrznych przerwane być musi dopóty, dopóki ministeryum nie będzie zamianowane.

Deak na to oświadczył, iż zdaniem jego wypracowanie dalej prowadzić i izbie złożyć wypada, do izby zaś należy powziąść właściwe postanowienie.

Anglia.

Londyn, 22. listopada. Słychać, że rząd irlandzki ma wzmocnić niezwłocznie garnizony w Sligo i innych miastach od zachodu. Ostatniemi dniami miano oznajmić wszystkim posterunkom policyjnym w Dublinie, że ktoby przytrzymał Stephensa w razie jego powrotu do Anglii, otrzyma wynagrodzenie w kwocie 1000 funtów szterlingów.

W korespondencyi dyplomatycznej, przedłożonej na ostatniej sesyi kongresowej, właśnie teraz wydanej, znajduje się sprawozdanie z 18. listopada 1865 co do konferencyi między posłem amerykańskim w Rzymie a Ojcem św. Papież rzekł co do Fenyan, iż zdaniem jego inwazya z Stanów zjednoczonych do Anglii byłaby nie możebna, przeciwnie napad na Kanadę jako kraj o tak rozległych granicach byłby dla nich łatwiejszy. Bądź co bądź, dodał nadto Ojciec św., byłoby korzystniej dla obu stron, aby Stany zjednoczone zajęły Kanadę, nim ją zajmą Fenyanie. Lepszy jest bowiem w każdym razie rząd regularny jak rewolucyjny, nikomu nie odpowiedzialny i zdolny do wszelkich wybryków.

Francya.

Paryż, 22. listopada. *(Różne wiadomości.)* Ostatnie wiadomości z Mexyku są dość smutne. Dziennik urzędowy mexykański donosi pod dniem 20. października: Jego Cesarska Mość pojedzie pojutrze do Orizaby zabawi tam niejaki czas, ażeby być w pobliżu poczt z Europy oczekiwanych, oraz w nadziei, że za zmianą klimatu ustanie febra, na którą Cesarz od dawna cierpi. Minister domu cesarskiego i część urzędników dworskich towarzyszą Jego Cesarskiej Mości w tej podróży.“ Dokąd zaś Cesarz z Orizaby się udał, dotąd urzędowych nie ma doniesień. „Monitor“ tyle tylko donosi, iż marszałek Bazaine opuścił stolicę Mexyk dnia 2. października i 4. przybył do Puebli „dla przekonania się naocznie o stanie kraju i uspokojenia agitacyi jaką dyssydenci w tych stronach wywołali.“

„Monitor wieczorny“ mówi o sprawie rzymsko-włoskiej co następuje:

„Świeże czyny rządu włoskiego świadczą o pojednawczych jego zamiarach względem stolicy świętej, oraz o mocnem postanowieniu sumiennego wykonania konwencyi wrześniowej. Przed kilkoma dniami dekret Króla Wiktora Emanuela pozwolił biskupom, ze względów politycznych wydalonym, powrócić do właściwych dyecezyi, uczyniono tylko niektóre zastrzeżenia względem prałatów co się do Rzymu schronili. Nowy okólnik ministra Ricasolego z dnia 15. listopada znosi tę excepcyą, dziś więc wszyscy biskupi wrócić mogą do swych dyecezyi. Minister przy tej sposobności mówi z uszanowaniem o obecnej postawie duchowieństwa, i oświadcza, iż rząd ufny w swej sile, pewny o losy kraju, musi wziąść szlachetną inicyatywę względem zbliżenia się, które religii i polityce będzie zbawienne. Tym sposobem usunięta została na korzyść stolicy świętej jedna z głównych trudności, które w przeszłym roku spowodowały misyą p. Vegezzego do Rzymu. Pocieszającym też oznakiem zgody jest kierunek negocyacyi o przejęcie części długu papiezkiego przez Włochy. Dzieje się to w skutek konwencyi z dnia 15. września, która, jak p. Ricasoli w okólniku do prefektów włoskich skonstatował, monarchią papieża postawiła na równi z każdą inną monarchią, a Włochy, które wobec Francyi i Europy przyrzekły, nie wdawać się wcale w sprawy papieża i jego poddanych, przyrzeczenia tego dotrzymują. Rząd florencki wyraża tym sposobem idee, które rząd cesarski tak często objawiał, starając się pogodzić narodowe życzenia i uczucia religijne na włoskim półwyspie. Ojciec Ś. może więc być spokojnym pod względem przyszłości i można się spodziewać, że skrajne stronnictwa nic nie wskórają i że rząd rzymski nie da ucha wpływom, które pod maską fałszywej gorliwości ukrywają zamiary zgubne dla tronu papieskiego.“

W szkole politechnicznej paryzkiej, jak wiadomo militarnie uorganizowanej, panuje dziś wielkie wzburzenie umysłów. Uczniowie nie udają się do klas bez imiennego apelu i bez rozkazu danego każdemu z osobna. Jest to pewien rodzaj zawieszenia pracy. Agitacya ta powstała ztąd, iż podoficerom kazano być na wykładach. Uczniowie nie przyzwyczajeni do tak ścisłego nadzoru, wygwizdali podoficerów. Jenerał Favé, komendant szkoły politechnicznej osadził excedentów na dwa dni w areszcie pokojowym, a jednego z nich w areszcie wojskowym. Uczniowie wzbraniają się pracować, dopóki ich koledzy z aresztu wypuszczeni nie będą, dopóki nie będzie zniesiona kara powszechna i jedynie majorom przyznane będzie prawo reprezentowania szkoły.

„Patrie“ donosi, że porządek w szkole politecznicznej przywrócony już został, zaś „Avenir national“ i owszem twiardzi, że opozycya uczniów trwa ciągle i do tego posunęła się stopnia, iż Jenerał Favé zawezwał rodziców nieposłusznych uczniów, żeby ich ze szkoły odebrali.

Grecya.

Ateny, 17. listopada. Na wyspie Kandyi Mustafa Basza nie atakował jeszcze pozycyi chrześcian pod Askifos. Pod Gonia była utarczka.

Kilku elewów szkoły wojskowej w Pierus, którzy na wyspę Kandyę udać się chcieli, zostali uwięzieni. Wykład nauk w szkole tej zawieszono.

Dowódzcami obozów w Korfu, Lamii i Karwasera mianowani zostali Spero Milio, Smolenz i Sutzos.

Przeciwko jenerałowi Kalerdzi wielkie panuje oburzenie, obwiniają go, iż za podżeganiem Francyi wywołał powstanie na wyspie Kandyi, a potem go opuścił.

Wszystkie wojska greckie koncentrują się nad granicami Turcyi. Rząd zamówił 100.000 par trzewików; z Francyi oczekują 40.000 karabinów.

Rząd grecki wystosował notę do mocarstw opiekuńczych, z protestacyą przeciwko okrucieństwom Turków na wyspie Kandyi.

Ameryka.

(Wiadomości z Stanów zjednoczonych północnej Ameryki.) Nowojorski korespondent londyńskiego dziennika „Daily News“ donosi, iż w Stanach zjednoczonych przestały się odzywać głosy za postawieniem prezydenta w stanie oskarżenia, z jednej bowiem strony opinia publiczna jest temu przeciwna, a z drugiej strony prezydent ma za sobą znaczną większość w Stanach północnych. Nasuwa się też uwaga, iż destytucya władzy wykonawczej mogłaby się stać zgubniejsza niż wyczekiwanie naturalnego jej końca. Gdyby oskarżenie prezydenta raz tylko zastosowane było, stałoby się ono wkrótce ciągłym manewrem stronniczym, tak jak nim jest zmiana urzędników, za każdą zmianą prezydenta od czasów prezydencyi jenerała Jacksona.

Wybory odbyły się spokojnie. Republikanie odnieśli zwycięstwo w państwie Nowy York. Gubernator Fenton miał większość 10.000 głosów. Republikanie wyszli także zwycięzko w New Jersey, Michigan, Vermont i Massachusset. Demokraci mieli większość w Maryland i Delaware. Jenerał Buttler i Morissey do kongresu wybrani zostali.

Parowiec „Suqueleannah“ opuści za kilka dni Nowy York dla przewiezienia jenerała Shermana i posła zjednoczonych Stanów Campbella do Veracruz lub do innego portu, gdzie zjechać się mają z Juarezem. Jenerał Sherman zostanie w Mexyku dopóty, dopóki rządy Juareza nie będą ustalone. Konzul amerykański w Veracruz doniósł p. Seward, że Cesarz Maxymilian w dn. 22. października stolicę Mexyk opuścił.

KRONIKA.

(Stowarzyszenie techników) istniejące we Lwowie od 2 lat a liczące obecnie 106 członków, odbyło dnia 24. b. m. pierwsze w tej porze posiedzenie w sali ratuszowej, którą rada gminna ze względu na pożyteczność stowarzyszenia odstępuje temuż wraz z oświetleniem na posiedzenia wieczorne każdej soboty. Posiedzenie zagaił prezydujący stowarzyszenia p. Reisinger, dyrektor tutejszej akademii technicznej, przemawiając w obronie nauk przyrodniczych, tu i owdzie zaniedbywanych, a następnie zawiadomił, że 8. grudnia b. r. odbędą się wybory uzupełniające wydziału, tudzież wybór sekretarza w miejsce wielce zasłużonego w sprawach stowarzyszenia prof. Seweryna Płachetki, przeniesionego ze Lwowa na inną posadę. Po nim zabrał głos prof. Strzelecki, i mówił o dotychczasowem działaniu stowarzyszenia, nie przepominając oraz o zadaniu odwonienia miasta, poruszonem przez stowarzyszenie, a przez magistrat tak energicznie przeprowadzonem, czemu właściwie przypisać należy, że cholera tylko sporadycznie pojawiała się we Lwowie. W końcu wzniósł okrzyk na cześć Jego Excel. hr. Gołuchowskiego, namiestnika Galicyi, który całe zgromadzenie powtórzyło z zapałem. C. k. inżynier Kuhn jako kasyer i tymczasowy sekretarz stowarzyszenia zdawał sprawę o stanie funduszów, który okazał się tak pomyślnym, że stowarzyszenie uchwaliło, aby składka pobierana od każdego członka tylko 2 zlr. w r. b. wynosiła. Na żądanie stowarzyszenia prezydujący zamianował trzech cenzorów do sprawdzenia rachunków, poczem wszczęła się między kilku członkami debata w sprawie wykładów popularnych. W końcu prof. Handl miał zajmujący wykład o klimacie w Galicyi z powodu dzieła Dra. Rohrera, fizyka miejskiego, i przy tej sposobności wspomniał o nowem ułatwieniu dla szynkarzy itd. przez zaprowadzenie naczynia będącego zarazem miarą i lejkiem. Na posiedzeniu było obecnych wielu deputowanych sejmowych.

(Kwitnące rośliny innych stref.) W cieplarni tutejszego ogrodu botanicznego kwitną obecnie; "Chamaedonea elegans“, piękny „Aloe (Havorthia) subrigida“, tudzież „Abutilon venosum Mac-Mahon“ roślina pokojowa, kwitnąca prawie przez cały rok.

(Pożary.) W Siedlcach, w powiecie Krzeszowickim, dnia 15. b. m. spalił się należący do klasztoru OO. Karmelitów śpichlerz wraz z kilku stodołami i całym tegorocznym zbiorem, tudzież większą częścią narzędzi gospodarskich. Szkoda wynosi około 25.000 zlr. w. a. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

W Drohobyczy na przedmieściu Wójtowska Góra, dnia 19go b. m. spaliły się dwa domy i stajnia. Szkoda wynosi 600 zlr. Ogień miał powstać przez nieostrożność.

W Niedźwiedni ad Derewnia, w powiecie W. Mosty, dnia 21. b. m spaliły się 2 włościańskie budynki gospodarskie. Szkoda wynosi 250 zlr. w. a. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

W Łapajowic, w powiecie Jarosławskim, dnia 8go b. m. spaliły się dwa domy włościańskie, jeden z budynkami gospodarskiemi, zapasami zboża, narzędziami rolniczemi i sprzętami domowemi. Szkoda wynosi 2000 zlr. Ogień miał powstać przez nieostrożność.

W Nastasowic, w powiecie Mikuliniecki m, dnia 8go b. m. spalił się stóg zboża.

W Jezupolu w powiecie Halickim dn. 17. b. m. spaliła się cerkiew i plebania tudzież 70 domów włościańskich. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

W Dolinie d. 13. b. m. w nocy spalił się stóg siana. Szkoda wynosi 50 zlr. Ogień miał być podłożony.

W Biały w powiecie Czortkowskim dn. 8. b. m. spalił się także dach na domu włościańskim i korzec zboża. Szkoda wynosi 9 zlr. Ogień powstał przez swawolę 17letniego chłopca.

W Kołpicach w powiecie Drohobyckim, dnia 10. b. m. spaliła się stajnia z 9 szt. bydła. Szkoda wynosi 260 zlr. Ogień powstał przez nieostrożność.

(Zwłoki dziecka znalezione.) W Kamienny, w powiecie Nadworniańskim, dnia 12go b. m. znaleziono zwłoki dziecka dwuletniego płci żeńskiej.

Ostatnia poczta.

Petersburg, 25. listopada. Podług wiadomości z Konstantynopola z 20. b. m. sa bezzasadnemi doniesienia dzienników o połaczeniu kościoła greckiego z rzymskim i o nocie mocarstw z powodu Hattihumayumu.

Korfu, 24. listopada. Koroneos i Korato odnieśli zwycięstwo; 300 Turków miało polegnać, a 2000 dostać sie do niewoli. Także pod Askifo mieli zwyciężyć powstańcy. Mustafa Basza będzie odwołany i zastapiony Omerem Basza. Parostatek „Panhellenion" przywiózł znowu 700 ochotników, między tymi 250 garibaldystów pod dowództwem greckiego podpułkownika z Patros do Kandyi.

Nowy York, 14. listopada. Jenerałowie Sherman i Campbell odjechali do Veracruz. Ortega i jego świta zostali aresztowani w Broso w Santiago.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 26. listopada 1866.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	322.04	+ 1.2	81.1	południowy sł.	pochmurno
2. god. po poł.	321 71	+ 3.3	75.8	zachodni "	"
10.god.wiecz.	322.05	+ 1.1	85.9	" "	"

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 26. listopada.

Hotel europejski: PP. Bogdański Edw., z Zabłociec. — Ujejski Zdzis., z Wasylkowic.

Hotel Langa: Ludwig Karol, c. k. kapitan, z Krakowa.

Hotel angielski: Czajkowski Waler., z Świrza. — Zaklika Wład., z Hawłowic. — Torosiewicz Michał, z Sasowa. — Torosiewicz Mik., z Połtwy.

Hotel krakowski: Pasch Jan, c. k. major, z Sędziszowa.

Hotel pod białym koniem: Duffek Fran., c. k. podporucznik, z Pesztu.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 26. listopada.

PP. Br. Potten Hen., do Łahodowa. — Dzierzkowski Adam, do Chielczyc. — Makowiecki Nik., do Strzałkowic. — Miączyński Józef, do Palikrowy. — Nowosielecki Józ., do Przemyśla. — Obertyński Wład., do Leszczkowa — Obertyński Stan., do Toszkowa. — Pieściorowski Rysz., do Kuźmina. — Rojowski Konst., do Cieszanowa. — Trzecieski Zbig., do Dynowa. — Tyszkowski Ant., do Trójcy. — Udrycki Adolf, do Mostów wielkich. — Winnicki Ludwik, do Przedmieścia. — Bredt Teod., do Tłumacza. — Buchenthal Mikołaj i Konst., do Dobronoutz.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.): **„Die Afrikanerinn"**, wielka opera w 5 aktach.

W piatek (przedst. polskie): **„Ofiary"**, komedya w 3 aktach z angielskiego, tłóm. przez Alexandra hr. *Przezdzieckiego*. Po raz pierwszy.

Kurs Lwowski.

Dnia 26. listopada.

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	95	6	02
Dukat cesarski	" "	6	02	6	08
Półimperyał zł. rosyjski	" "	10	22	10	52
Rubel srebrny rosyjski	" "	1	91	1	97
" papierowy rosyjski	" "	1	67	1	69
Talar pruski	" "	1	88	1	91
Polski kurant i pięciozłotówka	" "	—	—	—	
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	74	40	75	10
" " " m. k. za 100 zł.	bez kuponów	78	14	79	16
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	66	78	67	45
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	66	33	67	25
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	218	50	221	33
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		183	—	185	67

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 26 listopada.

	złr.	kr.
5% Metaliki	54	10
5% pożyczka narodowa	66	80
Losy z 1860 roku	80	80
Akcye banku wiedeńskiego	715	—
" " kredytowego	153	70
Londyn, 10 funtów szterlingów	127	50
Srebro	126	50
" towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	07

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 24. listopada.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	53.90	54.10
" " bez kuponów zwrotny po 5%	99.80	100.—
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	66.80	67 —
od kwiet. do paźdz. po 5%	66.80	67.—
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	74 75	75.—
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	58.40	58.60
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	59.90	60.10
dtto. po 4½%	50 50	51.—
dtto. " 4%	44.75	45.—
dtto. " 3%	33.50	34.—
dtto. " 2½%	28.—	29.50
dtto. 1%	11 30	11.50
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	151 50	152.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piata część losów	151 —	152.—
Przez. do wyl. z r. 1854	75.25	75.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	80 70	80 80
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	89.25	89.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	73 80	74.—
Renty Como po 42 lir. aust.	18.50	19.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	51.50	53.—
" " " 4½%	50.25	50.75
" " " 4%	44.25	44.75
" " " 3½%	39.—	39.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju " 3%	—.—	—.—
" 2½%	49.—	51.—
" 2¼%	45.—	45.50
" 2%	40.—	41.—
" 1¾%	35.—	35.50
dtto. z procent. za granica " 5%	—.—	—.—
" 4½%	—.—	—.—
" 4%	—.—	—.—

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Nżiszej Austryi	84.—	85.—
Wyż. Austryi	83.—	85.—
Salcburg	85.—	—.—
Czech	83.—	84.—
Morawii	79.50	80.50
Szlaska	87.—	88.—
Styryi	83.—	85.—
Tyrolu	95.—	98.—

Obl. indemn. po 5 proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	80.—	86.—
Wegier	72.25	72.75
Ban. Tem.	71.25	72.—
Kroacyi i Slawonii	75.—	—.—
Galicyi	67 —	68.—
Siedmiogrodu	65 50	66.—
Bukowiny	65.50	66 —
Z klauzula wylos. w r. 1867	68.50	69.—
Banat Temerz.	67.50	68.—
Lomb. wen. poż z r. 1850	83.—	85.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
" 4%	—.—	—.—
" 3½%	—.—	—.—
Dług Salcburgu " 3%	—.—	—.—
" 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy " 2%	—.—	—.—
" 1¾%	—.—	—.—
Gal. dł. zwr. z r. 1866 " 7%	93.25	93.75

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	—.—	23.50
" 2½% " 100 "	—.—	19.—
" 2¼% " 100 "	—.—	18.50
" 2% " 100 "	—.—	16.—
" 1¾% " 100 "	—.—	14.50

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	715.—	717.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	152.70	152 90
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	610.—	615.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłata 30%	79.—	79.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1518.—	1522.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	205.20	205 40
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłata 180 zł.	208.25	208.75
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	131.25	131.75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	218.50	219.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	184.50	185 50
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	155.50	156.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	114.—	114.50
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Busterhradzka po 500 zł. m. k.	700.—	710.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	240.—	259.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Towar. górn. po 200 zł. w. a.	100.—	110.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	466.—	467.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	183.—	186.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. w. a.	485.—	490.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	255.—	265.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	338. -	340.—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. " 1857 po 5%	105.—	—.—
przeznaczone do los. po 5%	94 50	94.75
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	89.90	90 10
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	74.—	—.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	82.25	82.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	99.—	—.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	88.75	89.25
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. austr.	83.—	83.50
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	122.50	123.—
Kol. Lomb.-wen. po 500 fr.	113.75	114 25
Kol. półn. po 100 zł. m k.	93.—	94.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.—	90 50
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	75.—	76.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	95.—	95.50
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	77.—	77.50
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	97.—	98.—
Tow. żeg. par. na Dunaju za 100 zł. m k.	93.—	95.—
Lloyda za 100 zł.	89.—	—.—

6. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	129.—	29 50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	80.50	81.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	111.—	113.—
" " po 50 zł. m. m.	49.50	50.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	24.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Salma " 40 " "	28.50	29.—
Palfiego " 40 " "	21.—	22 —
Clarego " 40 " "	24.—	25.—
St. Genois " 40 " "	23.25	23 75
Windischgrätza 20 " "	18.50	19.50
Waldsteina 20 " "	19.—	20.—
Keglevicha " 10 " "	12.—	13.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zl. hol	197 50	167.75
Augsburg za 100 zł. w. p n.	107.—	107.25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	107.29	107.40
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	95.25	95.40
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lil. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	127.40	127.90
Lugdun za 00 fr.	50.75	50.80
Medyolan za 100 lir. wl.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	50.70	50 75
Paryż za 106 fr.	50.75	50.85
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.07½	6.08
detto. pełnej wagi	6.07½	6.08
Korona	.—	—.—
20frankówka	10.20	10.21
Rosyjski imperyał	10.50	10 55
Talar związkowy	1.89	1.89½
Srebro	126.50	127 —
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 48³⁄₁₀ c.	

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rzadowej.